

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Det Afsnit, der derefter sættes til Forhandling, var det *Krigsministeriet* vedkommende: Lovforslagets § 22 med Ændringsforslagene Nr. 108—129 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 551—56), hvortil hører af Betænkningen Nr. 140—157 (se Tillæg B. Sp. 383—402); Lovforslagets § 26 V. med Ændringsforslagene 185—192 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 567—570), hvortil hører af Betænkningen Nr. 210 (se Tillæg B. Sp. 511—512).

Ordføreren (Zahle). Til Grund for Finansudvalgets Behandling af Krigsministeriets Budget har ligget den Betragtning, at *status quo* skulde bevares, at der i Aar skulde bevilges de ca. 16 Millioner, som vare bevilgede i Fjor til Krigs- og Marineministeriets ordinære og ekstraordinære Budgetter. Naar man er kommen til dette Resultat, skyldes det ikke alene, at man naturligvis fra dette Tings Side kunde ønske at stille sig velvilligt over for de Mænd, der nu beklæde Posterne som Krigsminister og Marineminister, skønt det gøre vi ogsaa, og naar der fra den højtærede Krigsministers Side ved 1ste Behandling af Finansloven faldt en Udtalelse som denne: „Hvorledes end den endelige Ordning af vort Forsvarsvæsen bliver, maatte den betragtes som mislykket, naar den ikke havde Folkets fulde Tillid“, saa er dette naturligvis en Udtalelse, som kun kan gøre det allergunstigste Indtryk i dette Ting og paavirke dette Ting til at stille sig imødekommende over for den højtærede Krigsminister. Der er vel ogsaa i Aar paa de militære Budgetter enkelte Bevillinger, som maa siges at være en Følge af denne velvillige Stemning, men det er kun ganske smaa Bevillinger. Naar *status quo* paa ca. 16 Millioner er bevaret, skyldes det ogsaa — og det er for Resten tilstrækkelig Begrundelse — den Omstændighed, at det er nødvendigt efter de bestaaende Love at bevilge et saadant Beløb; efter den Ordning, der ligger til Grund

for hele vort Militærvæsen, er det ikke muligt at komme synderligt ned under de ca. 16 Millioner, som nu bevilges til de militære Budgetter. De militære Budgetter have i en Aarrække været holdt skarpt under Saksen, og der er der under den nu bestaaende Hær- og Søværnsordning ikke synderligt mere at beklippe. Naar et Mindretal har stillet Ændringsforslag, som gaa ud paa at nægte ca. 3½ Mill. Kr. paa de militære Budgetter, saa opfatter jeg dem ikke saa meget som Forslag, der skulle gennemføres i Aar — mange af dem ere af den Beskaffenhed, at det vilde være umuligt at gennemføre dem, naar man ikke vilde gøre Brud paa bestaaende Love og deres Konsekvenser — det er man jo ikke berettiget til —, men jeg opfatter det som et Udtryk for, at dette Mindretal ønsker, at Militærudgifterne skulle gaa nedad. Da det er et Mindretal, er det i Stand til at udtrykke dette Ønske, som jo for øvrigt ogsaa det overvejende Flertal i dette Ting nærer, gennem Ændringsforslag af denne Beskaffenhed. Det er Flertallet afskaaret fra, da Flertallet skal have sine Ændringsforslag gennemførte og derfor er nødt til ikke at stille noget Ændringsforslag, som kommer i Strid med bestaaende Love. Flertallet maa derfor sætte sit Haab om Nedgang i Militærudgifterne til den Tid, da der foreligger Forslag om et nyt Grundlag for en Ordning af hele vort Hær- og Søværnsvæsen, det Grundlag, som vil blive tilvejebragt gennem den bebudede Militærkommission.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til de enkelte Forslag til § 22, Krigsministeriets Budget, og begynde med det Punkt, som er opført under Nr. 141 i Betænkningen. Det er ikke noget Forslag, det er en Svarskrivelse fra Krigsministeren. Det forholder sig dermed saaledes, at ved 2den Behandling af Finansloven i Fjor fremkom der fra Ordførerens Side nogle Bemærkninger om det uheldige i, at den militære Klædefabrik laa med en Bondegaard med et Jordtilliggende paa 88 Tdr. Land, som blev drevet paa den Maade, at denne Gaard i de sidste 10 Aar havde givet Staten et Underskud paa 664 Kr. 22 Ø. Lad det nu ogsaa være daarlige Tider for Landbruget, saa er det dog for galt at drive en Gaard, som man har gældfrit, paa 88 Tdr. Land, i Nærheden af København, med det Resultat, at man sætter 664 Kr. 22 Ø. til i Løbet af 10 Aar. Det blev derfor henstillet til den daværende Krigsminister at sælge denne